

לוטה בערפל מאת נועה שכטר

המחזה הוצג לראשונה בפרויקט המחזאים 4

בימוי: רני בלייר

לוטה- מנקה בבית חולים במחנה השמדה, פולניה – בת 30 (רוני צימרמן)

גינתר- רופא גרמני בבית החולים- בן 40 (עומר עציון)

נריק- ילד יהודי מאושפז בבית החולים - בן 12 (רועי רביב)

תמונה 1:

שעת ערב מאוחרת במשרד בבית החולים לוטה אישה צעירה כבת 30 מנקה את
הרצפה היא מסתכלת בדאגה לכיוון הדלת. הרופא הבכיר אוטו גינתר כבן 45
נכנס לחדר ומבהיל את לוטה.

לוטה: פרופסור גינתר! חשבתי שכבר הלכת.

גינתר: יש לי כל כך הרבה עבודה. (גינתר מתיישב) תכיני לי קפה?

לוטה: כן

גינתר יושב ועובר על מסמכים.

גיתר: זה הולך להיות ערב ארוך

לוטה מגישה לו קפה, גינתר מכניס לתוך הקפה קוניאק

גינתר: זה יעזור קצת.

לוטה: אולי גם אני כולה לעזור במשהו?

גינתר: בבקשה. בואי שבי

לוטה מתיישבת לידו, גינתר מוריד לה את המטפחת מהראש.

גינתר: קחי את הערמה הזו ותחלקי אותה לשניים. בסדר? מינוס ארבעים תשימי בצד שמאל ופלוס בצד ימין.

לוטה מתחילה לחלק את הדפים

גינתר: זה נחמד, אנחנו עובדים ביחד.

לוטה: כן זה נחמד.

גינתר: אוף, כואב לי הראש.

לוטה: רוצה עיסוי?

גינתר: אני אשמח

לוטה מעסה את רקותיו של גינתר,

גינתר: זה טוב.

לוטה: אמא שלי לימדה אותי לעשות את זה.

גינתר מושך את הידיים שלה אליו ומסתכל בהן

גינתר: הידיים שלך כל כך לבנות כל כך רכות, (מקרב את ידיה אל פניו) חבל שהן מריחות מחומרי ניקוי. (היא מושכת את ידיה ממנו) נעלבתי?

לוטה: לא, (חוזרת למיין את הדפים) אני רוצה לעזור לך שתסיים מהר ותוכל ללכת הביתה

גינתר: את רוצה להיפטר ממני? את מסתירה פה עוד מאהב מתחת לשלוחן?

גינתר מושך אותה אליו והם מתחבקים

לוטה: היום אני רק שלך.

גינתר: זה טוב מאוד. תוכלי לסיים לחלק את הדפים בלעדי? אני אלך לשכב קצת עד שתבואי.

לוטה: בסדר.

גינתר: תגהצי לי את המכנסיים.

לוטה: פרופסור גינתר?

גינתר: מה?

לוטה: מה עם הכסף שמגיע לי?

גינתר: (מוציא שטר מכיסו ונותן לה, לוטה מסתכלת עליו) מה?

לוטה: זה לא מה שסיכמנו.

גינתר: אני אחליט מה סיכמנו

לוטה: זה לא מה שסיכמנו!

גינתר: לוטה, לוטה מה את עושה?

לוטה: פרדריך משלם לי יותר

גינתר: את זונה מטומטמת

לוטה: תיתן לי את מה שמגיע לי

גינתר נותן ללוטה סטירה והיא מתנפלת עליו. הוא תופס אותה עם הידיים מאחורי הגב. לוטה צועקת וגינתר מוציא כמה שטרות ושם לה בתוך הפה

גינתר: שקט!!!

לוטה נופלת על הרצפה וגינתר מתכופף אליה

גינתר: אל תשכחי לגהץ לי את המכנסיים ותשטפי את ידיים טוב טוב!

גינתר יוצא. לוטה מתכופפת לאסוף את השטרות ושמה אותם בחזייה, הנרי ילד כבן 12 לבוש בבגדי בית חולים מתגנב לחדר. ראשו מגולח.

נריק: הוא הלך סוף סוף!!

לוטה: כן יפה שלי.

רץ אליה הם מתחבקים, היא מלטפת לו את הראש.

לוטה: מה זה? מה הם עשו לך?

נריק: זה בסדר.

לוטה: מפלצות. תן לי לבדוק אותך.

נריק: זה בסדר, אני בסדר.

לוטה: למה הם גילחו לך את הראש?

נריק: הם גילחו לכל הילדים.

לוטה: למה?

נריק: איזו בדיקה חדשה אני חושב. תדריים במוח.

לוטה: איך בודקים את זה?

נריק: **(מדגים עליה)** הם שמים אלקטרודות קטנות כאלה מאחורי האוזניים

לוטה: די, זה מדגדג...

נריק: זה לא מדגדג זה כואב.

לוטה: סליחה. לא התכוונתי.

נריק: **(ממשיך)** ואז הם שולחים זרמים מתוך האלקטרודות לתוך המוח והמוח מעביר

את התוצאות לדפים כאלה, כמו שיש פה על השולחן.

לוטה: גם לך חיברו אלקטרודות?

נריק: כן, בטח

(לוטה הולכת לשולחן ומסתכלת בדפים)

נריק: מה את עושה?

לוטה: אני רוצה לחפש את הדף שלך, אולי נוכל לראות שם משהו. מה הם עוד
הולכים לעשות.

נריק: אה.. רק שאני כל כך רעב. הבאת משהו לאכול?

לוטה מוציאה שלושה תפוחים

נריק: תפוחים!! כמה זמן לא ראיתי תפוחים.

נריק לוקח ביס גדול.

נריק: רק שלושה?

לוטה: אני מצטערת נריק שלי, זה כל מה שהצלחתי להשיג

נריק: זה לא מספיק (ממשיך לאכול)

לוטה: זה מה שהצלחתי לקחת.

נריק: לוטה. מאחורי הדלת הזו יש 34 ילדים, רעבים, מגולחי ראש ורועדים מפחד וכל
מה שהצלחת להביא להם זה שלושה תפוחים?

לוטה: היום כשאהיה אצל גינתר אנסה לקחת עוד.

נריק: הוא צריך לתת לך! אחרי כל מה שאת עושה בשבילו ובשביל החברים שלו.

נריק מחבק אותה

לוטה: אתה המלאך שלי.

נריק: לוטה אהובה שלי...

לוטה: מה? (מלטפת לו את הראש)

נריק: חשבתי, אולי תלכי גם לבית של פריץ?

לוטה: לא נריק שלי, בבקשה לא.

נריק: למה לא?

לוטה: הוא כל כך שמן, והריח שלו כמו חזיר שהתפלש בתוך החרא של עצמו.

נריק: הוא האחראי על המשלוחים של האוכל למחנה

לוטה: איך אתה יודע?

נריק: תלכי אליו. 34 ילדים מחכים לך, את המלאך שלנו.

לוטה: נריק, הילדים שם? הם יודעים עלי?

נריק: בטח, אני מספר להם עליך כל הזמן.

לוטה: מה אתה מספר להם?

נריק מתכרבל בזרועותיה של לוטה

נריק: כמה שאת יפה וחזקה. ואיזה מזל יש לנו שאת האמא שלנו.

לוטה: ילד שלי.

נריק: את מוכנה לשיר לי?

לוטה: בטח

**לוטה שרה לנריק שיר ילדים ומחבקת אותו, נריק מניח את ראשו על החזה של
לוטה ואז דוחף את ידו לתוך החזייה שלה ומוציא משם את שטרות הכסף שהיא
קיבלה מגינתר, לוטה מפסיקה לשיר בפתאומיות.**

נריק: יופי, גם זה יעזור קצת.

נריק לוקח את השטרות ושם אותם בכיס, הוא קם

לוטה: נריק ילד שלי, אתה לא יכול לקחת את כל הכסף.

נריק: למה?

לוטה: כי גם אני צריכה לאכול.

נריק: **(קם והולך לכיוון ערמת הדפים שעל השולחן)** את רואה לוטה, כל הרשימה
הזו של צד שמאל, המינוס ארבעים ק"ג. לאן את חושבת שהם הולכים?

נריק מעיף את הדפים מהשולחן, לוטה רצה לאסוף אותם. נריק צוחק.

לוטה: אני כל כך טיפשה. אני מצטערת.

נריק אוסף חלק מהדפים ומגיש אותם ללוטה

נריק: זה בסדר. המלחמה הזאת מבלבלת את כולנו.

לוטה: קח את הכסף. אני כבר אסתדר

נריק לוקח תפוח אחד ונותן לה ואז מקרב את היד שלה לפנים שלו.

נריק: לידיים שלך יש בדיוק את הריח של הידיים של אמא שלי. לילה טוב.

תמונה 2:

פרופסור גינתר מזיין את לוטה במשרד הוא עומד מאחוריה כשהיא רכונה על השולחן. אחרי כמה זמן הוא מפסיק (הוא לא גמר) ונשאר רכון עליה.

גינתר: אומרים שהרוסים הגיעו למערב גרמניה, חלק מהמפקדים הבכירים נעלמו. הלואי שתגמר כבר המלחמה ואני אחזור הביתה, יש לי אישה את יודעת? ושני ילדים תאומים גרטה וכריסטוף. הם צריכים להיות כבר בני 10.

הוא מוציא תמונה ומראה לה, לוטה לוקחת את התמונות

גינתר: מה איתך? יש לך ילדים?

לוטה: הבן שלי מת לפני ארבע שנים

גינתר: באמת?

מסתובבת אליו

לוטה: לא התכוונתי שתפסיק.

גינתר: אנחנו עובדים ביחד כבר שלוש שנים ואני לא יודע עליך כלום.

גינתר מוציא בקבוק קטן של קוניאק לוקח שלוק ונותן גם ללוטה.

גינתר: אני אתגעגע אליך.

לוטה: מה?

גינתר: כשתגמר המלחמה. את לא תתגעגעי אלי?

לוטה: אתה מזיין אותי ומשלם לי על זה. למה בדיוק אני אתגעגע?

גינתר: לא הייתי רוצה לחשוב על זה ככה.

לוטה: כשתגמר המלחמה אני אסע מפה כל כך רחוק ואני לא אחשוב רגע אחד עליך ועל החברים שלך.

גינתר: (מושך אותה אליו) איזו דרמה!

גינתר קם ומוציא מהתיק עוגה עטופה

גינתר: חגגנו היום יום הולדת לפריץ, את יכולה לקחת את זה. החזיר ביקש ממני למסור לך שהוא מאוד נהנה אתמול בערב.

לוטה לוקחת ביס גדול מהעוגה

לוטה: תודה

גינתר נשאר לעמוד קצת נבוך,

גינתר: טוב, להתראות.

גינתר יוצא ולוטה ממשיכה לאכול מהעוגה

נריק נכנס

נריק: מה את עושה? לא השארת כלום מהעוגה?

לוטה: אהוב שלי, סליחה!! לקחתי רק ביס קטן, הינה נשאר עוד מלא.

נריק: איך יכולת לקחת אפילו חתיכה קטנה?

לוטה: זה היה בטעות. לא הצלחתי לשלוט בעצמי. אני מנסה לעזור לך ולילדים האחרים. אני באמת מנסה.

נריק: את לא מנסה מספיק, שני ילדים מתו אתמול, הלגה וסורט. הם נתנו להם
זריקות ואז מכות חשמל ואז שוב זריקות, שמעו את הצרחות שלהם בכל החדרים.
ישבתי על המיטה והתפללתי לאלוהים שיעזור להם שיציל אותם.

לוטה: העוגה הזו לא הייתה מצילה אותם.

נריק: ברור שלא! אבל הייתה משמחת את הילדים האחרים, אלה ששורדים בעזרתי

לוטה: ובעזרתי!

נריק: שנינו ביחד.

נריק מתיישב ליד השולחן ואוכל מהעוגה. לוטה מסתכלת עליו.

נריק: אה, תראי מה הבאתי לך!

לוטה: מה זה?

נריק: זה היה שייך להלגה

נריק מוציא שרשרת

לוטה: זה הסמל שלכם.

נריק: אני רוצה שזה יהיה שלך, למזכרת

לוטה: תודה יקר שלי

נריק קושר לה את השרשרת לצוואר ונעמד מאחוריה

נריק: גינתר נתן לך כסף היום?

לוטה: ממש מעט. קח. (מוציאה שטר אחד)

נריק: זה הכל?

לוטה: כן.

נריק: אבל היית איתו כמעט כל ערב בשבוע האחרון. לא יכול להיות שזה כל מה

שהוא נתן לך.

לוטה: הוא אמר שהוא ייתן לי עוד בשבוע הבא.

נריק: לוטה... את משקרת לי?

לוטה: לא!

נריק: את משקרת

לוטה: אתה חונק אותי

נריק: תני לי את הכסף

לוטה: תן לי ללכת

נריק: לא נותן

לוטה: ילד שלי..

נריק: אני לא הילד שלך! פולניה מסריחה

לוטה: אני לא נושמת!

נריק: תתני לי את הכסף!

נריק חונק אותה

לוטה: זה בכיס של השמלה שלי, קח!

נריק משחרר את לוטה שנושמת בכבדות לוטה קורעת את השרשרת והיא נופלת

נריק רץ אל השרשרת ואוסף אותה

נריק: מה עשית? סליחה לוטה, אני מצטער. אני כל כך מצטער

היא ניגשת אליו ומחבקת אותו

נריק: לוטה...

נריק מתכרבל בזרועותיה.

לוטה: ילד יפה שלי

נריק: המלחמה הזו תגמר מתי שהוא נכון?

לוטה: בטח

נריק: וכשהיא תגמר נהיה כולנו משפחה אחת גדולה נכון?

לוטה: הלואי

נריק: יהיו לך 30 ילדים!

לוטה: נכון

נריק: ונסתדר?

לוטה: אני בטוחה. כבר עכשיו אנחנו מסתדרים לא?

נריק: נכון.

לוטה: אני כל כך אוהבת אותך

נריק: גם אני אותך

תמונה 3:

**גינתר בחדר, מחזיק אקדח ושומר על הדלת. הוא מבולבל ולחוץ, על השולחן
בקבוק של דלק. לוטה נכנסת, גינתר דוחף אותה פנימה, מבוהל.**

גינתר: מה קורה בחוץ?

לוטה: שולץ ברח ופריץ ירה לעצמו כדור בראש.

גינתר: נקבות מסריחות!

לוטה: מה כתבו לכם במכתב?

גינתר: שהמלחמה עומדת להיגמר. קבלנו הוראה לסגור את בית החולים. לשרוף הכל

לוטה: מה נעשה עם הילדים?

גינתר: צריך להרוג אותם, לשרוף גם אותם.

לוטה: מה?

גינתר: אין ברירה, במכתב כתבו בפירוש. להשמיד את כל הראיות.

לוטה: גינתר יקירי, **(מלטפת אותו)** אי אפשר לשרוף 30 ילדים כשהם בחיים נכון?
(מתחילה לעסות לו את הרקות)

גינתר: יש לך רעיון אחר?

לוטה: אני רק מציעה כן, אבל אולי קודם נזריק להם מורפיום ואז כשהם ירדמו אני
אשרוף את בית החולים.

גינתר: את?

לוטה: כן.

גינתר: אני לא בטוח

לוטה: תברח גינתר, כל עוד אתה יכול

גינתר: אני לא יכול

לוטה: אתה משוחרר

גינתר: מה? את בטוחה?

לוטה: אתה יכול לסמוך עלי.

גינתר מניח את האקדח על השולחן

גינתר: **(מחבק ומנשק את ידיה של לוטה)**. אני אתגעגע לריח שלך.

מתחבקים, לא רואים שנריק נכנס לחדר הוא תופס את האקדח

לוטה: נריק!

גינתר: הנרי? מה את עושה פה?

נריק: אני מבין שאתה מתכוון לברוח?

גינתר: לא! מה פתאום הנרי.

לוטה: המלחמה נגמרה

נריק: תסתמו!

גינתר: הנרי!

נריק: תתפשט!

גינתר: מה?

נריק: תתחיל להתפשט. המכנסיים, החולצה.. קדימה!

גינתר מתחיל להתפשט

גינתר: הנרי שלי, ילד חזק כל כך, לא התייחסתי אליך יפה? לא שמרתי עליך?

(גינתר ללוטה) הוא ניראה בדיוק כמו הילד שלי, כמו כריסטוף.

נריק: נמאס כבר לשמוע את זה! קדימה אין זמן!

לוטה: נריק, ילד שלי!

נריק: אני כבר ממש לא ילד. תתפשט כבר!!

לוטה: נריק!

נריק: תעבירי לי את המכנסיים שלו

לוטה: מה אתה עושה?

נריק: מה ניראה לך שאני עושה? מציל את עצמי

לוטה: ומה עם הילדים האחרים? האחים שלך?

נריק: האחים שלי?

לוטה: הגרמנים בורחים. נצחנו נריק. ניצלנו!

נריק: באיזה עולם דמיוני את חיה שאת חושבת שאפשר להציל 30 ילדים? הם רק יחלישו אותנו.

לוטה: שלוש שנים שאני דואגת לכולכם, אי אפשר לוותר עכשיו.

נריק: אוי לוטה, הפרנקים הבודדים שלך וחתיכות הלחם היבשות שגנבת לא הצילו 30 ילדים, גם לא עשרה. רק אותי.

לוטה: מה?

נריק: מטומטמת. אני שמרתי את כל האוכל רק לעצמי, אני שילמתי לרופאים ולאחיות ואף אחד לא נגע בי, את הצלת רק אותי!

לוטה: שקרן!

נריק: לא הייתה לי ברירה, לא היה מספיק בשביל כולם

לוטה: היה לי מספיק!!!! עבדתי כל כך קשה. היה לי מספיק בשביל כולם. נתתי הכל

נריק: לא מספיק. לא נתת מספיק!

לוטה: איך אתה מעז!

גינתר מנצל את המריבה המתפתחת בין לוטה לנריק ומתנפל על נריק ומעיף לו את האקדח

גינתר: ילד מטומטם. אני אהרוג אותך

מתפתח בניהם מאבק

נריק: לוטה!!! לוטה!!!! תצילי אותי

גינתר חונק את נריק

נריק: לוטה! אמא!

גינתר: אין לך אמא ואין לך אבא, כולם מתו. כל האחים שלך כל המשפחה שלך אין לך אף אחד! אף אחד!

לוטה לוקחת את האקדח ויורה בגינתר שנופל על נריק

נריק מעיף מעליו את גופתו של גינתר.

נריק: קומי.

לוטה: אין לי יותר כוח

נריק: קומי כבר

לוטה: מה אתה רוצה?

נריק: אני הולך לשרוף את בית החולים. את רוצה להישאר פה ולהישרף?

לוטה: אני לא יודעת מה אני רוצה

נריק מתלבש בבגדים של גינתר

נריק: אני מציע לך חופש. יותר לא תצטרכי לדאוג לאף אחד. רק לעצמך

לוטה: אתה לא מבין כלום. אתה באמת רק ילד.

נריק: את מתכוונת לעצור בעדי?

לוטה: כן

נריק: אז את לא משאירה לי ברירה

לוטה: מה אתה מתכוון לעשות?

נריק לוקח את החגורה מהמכנסים של גינתר וקושר את ידיה של לוטה

נריק: אני חייב לעשות את זה.

לוטה: אני מבינה

נריק: אני צריך להבטיח שלא תעשי כלום. שלא תעצרי אותי.

לוטה: נריק...

**נריק מוציא מהשולחן מזרק עם מורפיום, מתחיל לשיר את השיר שלוטה שרה לו
בהתחלה.**

לוטה: נריק!!!!

נריק: להתראות אמא.

**נריק מזריק לה את המורפיום. ממשיך לשיר לוקח את הבקבוק של הבנזין ומתכוון
לצאת לכיוון חדרם של הילדים. הוא חוזר ומחבק את לוטה**

סוף.